KUTLU DOĞUM HAFTASI PROGRAMI

Okulumuzun Kız öğrencilerinin, Öğretmenleri Ahmet ŞAHİN ve Ahmet ÖZKAN rehberliğinde
düzenlemiş olduğu Peygamberimizin 1433.Doğum Yıldönümü (Kutlu Doğum Haftası) Kutlama
Programı 10 Mayıs 2004 Pazartesi günü saat 20.00'de Taşova'mızın Değerli Hanımlarına sunuldu. Taşova Halk Eğitim Merkezi'nde gerçekleştirilen program çok beğeni topladı.
Halkımıza ve Öğrencilerimize teşekkür ediyoruz. İşte o anlar...

2003-2004 EĞİTİM-ÖĞRETİM YILI,
10 MAYIS 2004 KUTLU DOĞUM KUTLAMA PROGRAMI.

1. Kur'an-ı Kerim Okuma. (Fatma Nur KARA)
2. İlahi. (Tala'al bedru Aleyna. – Koro)

Şeyma KURT: "Cuma günleri bana çok salavat getirin! Çünkü ümmetimin salavatları her Cuma günü bana sunulur. Ümmetimin bana en yakın olanı en çok salavat getirendir."
"Açılış Konuşmasını yapmak üzere Okulumuz öğrencilerinden Hatice KURT'u davet ediyoruz."

3. Açılış Konuşması. (Hatice KURT)
4. İlahi. (Yara Benim. – Yasemin TAŞTEPE)

Şeyma KURT: "Ona salat ve selam okumaları ümmetine farz oldu. Allahü Teala ve melekler de Ona salat ve selam etmektedir." "Günün Anlam ve Önemini Belirten Konuşma"yı Okulumuz öğrencilerinden, Sümeyye ERYURT yapacaktır.

5. Vaaz. (Sümeyye ERYURT)

Şeyma KURT: "Rasul Aleyhisselam, bir gün abdest alıp mestlerinden birini giyip ikincisine elini uzatırken bir kuş geldi. Bu mesti kapıp havada silkti ve içinden bir yılan düştü. Sonra kuş mesti yere bıraktı. Bu günden sonra ayakkabı giyerken önce silkelemek sünnet oldu."

6. İlahi. (Özledim Rasulü. – Naime FİŞEK & Yasemin TAŞTEPE.)

Şeyma KURT: "Ümmetinin isimleri, cisimleri ve aralarında olacak şeylerin hepsi kendisine bildirildi."
Okulumuz öğrencilerinden Aysu ARMAĞAN ile Elif ALPAT bir ayet okuyup yorum yapacaktır.

7. Bir Ayetin Okunması ve Yorumu. (Aysu ARMAĞAN & Elif ALPAT)
8. İlahi. (Sevdim Seni. – Koro)

Şeyma KURT: "Her yürüdüğü zaman arkasından melekler gelirdi. Bunun için ashabını önünden yürütür "arkamı meleklere bırakın" derdi."
Okulumuz öğrencilerinden Esra KARTAL, Ayşe AYTAŞ ile Zeynep KAYA Peygamberimizin tasvirini okuyacaklardır.

9. Peygamberimizin Tasviri. (Esra KARTAL & Ayşe AYTAŞ & Zeynep KAYA.)
10. İlahi. (Cürmüm İle – Koro.)

Şeyma KURT: "Güneş ve ay ışığında yürüyünce gölgesi yere düşmezdi."
Okulumuz öğrencilerinden Naime FİŞEK, "Na'at" okuyacaktır.

11. Na'at. (Naime FİŞEK)
12. İlahi. (Sarbeni – Koro.)

Şeyma KURT: "Kendisini ismi ile çağırmak, yanında yüksek sesle konuşmak, uzaktan kendisine seslenmek, yolda önüne geçmek haram edilmiştir. Başka peygamberlerin ümmetleri kendilerini isimleri ile çağırırlardı." Şimdi "Bedir" gününü film olarak sunuyoruz.

12.A) Bedir. (Film Gösteri)

Şeyma KURT: "Allahü Teâlâ, onun ismini Arşa, Cennetlere ve yedi göklere yazmıştır.
Okulumuz öğrencilerinden Seher Seda ŞAHİN ile Yasemin TAŞTEPE Peygamberimizin Mucizeleri'ni okuyacaktır.

13. Peygamberimizin Mucizeleri. (Seher Seda ŞAHİN & Yasemin TAŞTEPE)
14. İlahi. (Derman İsterim. – Naime FİŞEK)

Şeyma KURT: "Allahü Teala, Kur'anı Kerim'de her peygamberi onun ismi ile bildirmiştir. Muhammed (A.S)'ı ise "Ey Rasulüm, Ey Peygamberim" diye bildirmiştir."
Okulumuz öğrencilerinden Elif ALPAT ile Aysu ARMAĞAN, Hadis Okuyup Açıklayacaklardır.

15. Hadis Okuma ve Açıklama. (Elif ALPAT & Aysu ARMAĞAN)
16. İlahi. (Niye. – Koro)

Şeyma KURT: "Dünyanın her yerinde Rasulüllaha salavat okuyan Müslümanların salavatlarını işiten melekler kabrine gelip haber verirler. Kabrini her gün binlerce melek ziyaret eder."
Okulumuz öğrencilerinden Hatice KURT, Elif KÜÇÜKBAŞ, Fatma Nur KARA, Peygamberimizin Kıssalarından okuyacaklardır.

17. Peygamber Kıssaları. (Hatice KURT & Elif KÜÇÜKBAŞ & Fatma Nur KARA)
18. İlahi. (Medine – Koro)
19. Şiir. (Kırk Yaşındasın. - Şeyma KURT)
20. İlahi. (Karanlıklar Ortasında. – Koro.)

Şeyma KURT: "Allahü Teala Onun ismini arşa, cennetler ve yedi göklere yazmıştır."
Okulumuz öğrencilerinden Şule GEZER, Veda Hutbesi'ni okuyacaktır.

21. Veda Haccı. (Şule GEZER)
22. İlahi. (Can Ahmedim. – Koro.)
23. Bakara Suresi. 1.& 5.Ayetler. (Şeyma KURT)
24. Dua. (Sümeyye ERYURT.)

---------------------------- o ----------------------------------

SUNUCU:	REHBER ÖĞRETMEN:
Şeyma KURT	Ahmet ŞAHİN

1.Kur'an-ı Kerim Okunması - Rahman Suresi - Okuyan: Fatma Nur KARA

2.İlahi - Tale'al Bedru - Okuyan: Koro

TALA'AL BEDRU - AY DOĞDU

Tale'al bedru aleyna Min Seniyyeti'l Veda' Vecebeş şükrü aleyna	Ay doğdu üzerimize Veda Tepelerinden Şükür gerekti bizlere Allah'a davetinden

Ma de'â lillahi da'

Eyyühe'l meb'usü fina
Ci'te bil emri'l muta'
Ci'te şerraftel Medine
Merhaban Ya Hayra da'

Ente şemsun ente bedrun
Ente nurun ala nur
Ente misbahus Süreyya
Ya Habibi Ya Rasul

Kad lebisna sevbe izzin
Ba'de esvabir rika
Ve rada'na sedye mecdin
Ba'de eyyamid daya'

Ey bizden seçilen elçi
Yüce davetinle geldin
Sen bu şehre şeref verdin
Ey Sevgili hoş geldin

Sen güneşsin sen aysın
Sen nur üstüne nursun
Sen Süreyya ışığısın
Ey Sevgili ey Rasul

Abdurrahman ÖNÜL
'den dinleyiniz.

3.Açılış Konuşması - (Metin Aşağıda) - Okuyan: Hatice KURT.

Muhterem Davetliler;
Peygamber efendimizin (1433)'cü doğum yıldönümü dolayısı ile Taşova İmam Hatip Lisesinin hazırlamış olduğu programa teşriflerinizden dolayı hepinize cânı gönülden teşekkür ederiz… Hoş geldiniz.

"O peygamber ki"…Ümmeti olmakla gurur duyduğumuz Efendimiz hakkında Allah ü Teâla; "Eğer sen olmasaydın eflâkı yaratmazdım" "Ancak seni âlemlere rahmet olarak gönderdik" buyuruyor.

O peygamber ki: nuru Adem a.s.ın cesedinden evvel yaratılmış ve yine o peygamber ki Adem a.s.'ın tövbesinin kabulüne sebep olmuştur.

Yine o peygamber ki: Yarın mahşerde bütün nebilerin medet istediği biz ümmetleri için şefaat edecek olan efendimiz, âlemlerin fahri efendisi ve yaratılmışların en şereflisidir. O, insanların arasından

süzülüp çıkarılmış, seçilip ıstıfâ buyrulmuştur. Yüce derecesi itibari ile, her türlü övgüye layık olduğu için kendisine "Muhammet" ismi verilmiş; diğer insanlardan mümtaz kılındığından "Mustafa" adını almıştır.

O, beşerin tamamına imân tebliğcisi, vicdan mürebbisi bir peygamber olarak gönderildiğinden büyük bir edebin en canlı mümessili bulunuyordu. "Beni Rabbim terbiye ettiği için güzel terbiye etti" hadîsi şerifi, ondaki kemalin sırrına ışık tutmaktadır.

Uçsuz bucaksız bir okyanusu, bir bardağa sığdırmak, doldurmak veya bütün kainatı bir ceviz kabuğuna sıkıştırmak mümkün görünse de, Allahü Teâlanın çok sevdiği, hürmetine her şeyi var ettiği, her mâhluktan üstün tuttuğu bir çok âyetlerle övdüğü, alemlere rahmet olarak gönderdiği iki cihan güneşi Peygamber Efendimiz Hz. Muhammet Mustafa'yı (s.a.v.) hakkı ile anlatmak imkansızdır. Çünkü o, engin ma'nâ denizi, ilim, feyz, edep, muhabbet ve güzel ahlak membaı, âcaib, garaip haller, mucizeler sahibidir. Sûret için düşünülenler, manâya uymaz. Sûrete bakan manadan bir şey anlayamaz. Ona Ebu Cehil in gözü ile bakmak bedbahtlığın en kötüsü olduğu gibi, Ebu Bekr-i Sıddîk'ın (radıyallahü anh) gözü ile bakmak da saâdetin en ulvisidir.

İşte küçük bir anma toplantısında daracık bir alanda, o manalar denizinden bir katra, o esrar membaından bir raşha, o insanlık ve ahlak numunesi kainatın efendisinin hallerinden bir safha anlatabilirsek maksat hasıl olmuş demektir.

Allahü Tealaya Habibinin yaptığı gibi sayısız hamd ü senalar olsun. İnsanların her bakımdan en üstünü, en güzeli, hürmetine iki cihanın var olduğu Rasülü Mücteba Muhammet Mustafa'ya, âline eshabına salat ve selam olsun Kıyamete kadar onun yolunda gidenlere hayırlı dualar olsun.

. . Hatice KURT . . .

4. İlahi - Yara Benim - Okuyan: Yasemin TAŞTEPE.

YARA BENİM

Ezelden gönlüm yaralı
Gönlümün bahtı karalı
Kırıldı gönlümün dalı
Dokunmayın yara benim

Yara benim, yara benim
Bu kanayan yara benim
Varsın Mevlanın uğruna
Çürüyüp gitsin bedenim

Benim kulluğum Allah’a
Rahmeti bol padişaha
Yine büründüm siyaha
Dokunmayın yara benim
Nakarat.

Ağlar sızlarım kime ne
Şükrettim derdi verene
Yaram deşilir her sene
Dokunmayın yara benim
Nakarat.

5. Vaaz - Beklenen Şafak - Okuyan: Sümeyye ERYURT.

Hz. Muhammed Mustafa (S.A.V.)

BEKLENEN ŞAFAK.

Işığa hâmile kapkaranlık bir dünya … ve Nebinin zuhuruna az bir zaman kala müjde dolu akisler vardı ufukta. Gerçekleşiyordu Hz. İbrahim ile oğlu Hz. İsmail'in duâları... Gerçekleşiyordu İsa(a.s.)nın müjdesi... Vicdanlarda o kadar fazla idi ki, birçok Mekkeli gelecek son nebiyi anlatmakta, doğar doğmaz koşup onunla bütünleşmekte idiler. Çünkü beşeriyetin, canı dudağında ve herkesin umudu gelecek son kurtarıcıda idi. Ana babalar bu kurtarıcının kendi nesillerinden olmasını istiyor ve doğan çocuklarına Muhammet ismini veriyorlardı. Ama O Hz. İbrahim'den İsmail'e intikalle gelen ve Abdülmuttalip'ten Abdullah'a geçen altın silsileden gelecekti.

Muhterem davetliler,

20 Nisan 571 tarihine rastlayan Rebiulevvel ayının 12.günü pazartesi gecesi Peygamber Efendimiz dünyayı şereflendirmişlerdir. 14 asır evvel böyle bir gecenin sabahında güneş ufuktan doğmadan insanlığın hayat ufkunda ilahi bir nur doğmuş oluyordu. Hz. Ademle başlayan tevhit inancı yeniden canlanmış, cehalet ve sapık inançlarla kararan ruhlar bu doğuşla aydınlığa kavuşmuştu. Onun doğuşu, Allah'ın insanlara en büyük nimetlerinden biridir. Bu husus Kurân-ı Kerimde şöyle ifade ediliyor:
"Andolsun ki, Allah müminlere ayetlerini okuyan, onları kötülüklerden temizleyen, onlara kitap ve hikmeti öğreten bir peygamber göndermekle büyük bir lütuf ta bulunmuştur. Halbuki onlar önceleri apaçık bir sapıklıkta idiler."

Ayeti kerimede ifade edildiği gibi insanlar her türlü değer ölçülerini yitirmişlerdi. Allah Resulünün nasıl bir dönemde dünyaya geldiğini bazı başlıklar altında açıklanmasında yarar görüyoruz. O dönemde:

--Kız çocukları acımasızca diri diri toprağa gömülüyor,
--Kadın esir muamelesi görüyor, eşya gibi alınıp satılıyordu.
--Ağaç ve taşlardan edinilen putlara tapıyorlardı.

--Halk kuvvete boyun eğmiş, merhamet ve şefkat kalkmıştı.
Ve daha nice cahilane davranışlar.
Saygı değer davetliler.

Hz. Muhammed'in doğumu mükemmel olduğu gibi doğduktan sonra cereyan eden olaylarda son nebiye yakışır bir vaziyette olmuştur. Zira o doğduğunda göbeği kesilmiş, sünnetli bir vaziyette, nurdan kundağa sarılmış nur gibi parlar durumda idi. Niçin Muhammet ismi seçilip konulduğu sorulduğunda dedesi Abdülmuttalip **"Umarım ki, onu gökte hak, yerde halk övecektir." d**edi

Peygamberimizin çocukluğu ve gençliği, hiç kimsede görülmeyen bir güzellik içinde geçti.

Peygamberimize inanmayanların ilerde **"ya Muhammed sende gençliğinde bu bize yasakladığın şeyleri yapardın, şimdi bunları bize yasaklıyorsun"** dedirtecek hiçbir davranışta bulunmamıştır. Aksine inanmayanlar dahi Peygamberimizdeki meydana gelen güzel davranışların sonunda Ona Muhammedül-Emin demekten kendilerini alıkoyamamışlardır.

Hz. Muhammedin annesi Amine Hatun, Medine yi ziyaretten dönerken Ebva kasabasında hastalanır, son demlerinde yavrusunu kucağına alır ve şu tarihi sözleri söyler: **"Her yeni eskiyecek, her doğan ölecek, bende doğdum ben de ölüyorum. Ama öyle bir çocuk bırakıyorum ki onun şerefi kıyamete kadar devam edecektir."**

Peygamberimiz 8 yaşına kadar dedesi Abdülmuttalibin, 25 yaşına kadar amcası Ebu Talib'in yanında kaldı. 25 Yaşında Hz. Hatice ile evlenen Peygamberimiz, İbrahim (A.S.)ın dini olan Hanif dinine ağırlık veriyor, Allah'a ibadet ediyordu. 40 yaşına doğru Mekke dışına çıkıp bazı geceler evine gelmiyordu.

Nihayet 40 yaşına gelince yine Mekke dışında Hîra mağarasında ibadet ederken Cebrail (a.s) gelmiş ve Peygamberimize ilk emir olan **"Yaratan Rabbinin adı ile oku, o insanı Alaktan yarattı. Oku Rabbin sonsuz kerem sahibidir. Kalemle yazmayı öğreten odur. İnsana bilmediğini o öğretti."**
Allah'ın ayetlerini tebliğ etmiş ve peygamber olarak görevlendirilmiş olduğunu da kendisine müjdelemiştir.

Peygamberimiz korkmuş, titremiş ve evine gelip örtünmüştü. Onun korkusu ve titremesi görev yükünün ağırlığından idi. Çünkü Hz. Mumammed hem son peygamber hem de bütün insanların ve cinlerin de peygamberi idi.

Kıymetli Davetliler,

Peygamberimiz önce yakın çevresinden başlayarak Allah'ın varlığına ve birliğine insanları çağırıyor ve gönülleri nur ile aydınlananlara İslâm'ı anlatıyordu. Hz. Allah'ın emri ile herkesi İslam'a çağırmaya başladı. Artık Mekke'nin bütün evlerinde bu yeni din ve peygamberimiz konuşuluyordu. Bunun yanında nüfuz ve idareciliğin ellerinden gideceğine inanan, peygamberimize inanmayıp putlara inanan, müşrik diye isimlendirdiğimiz kimseler, peygamberimizi davasından vaz geçirmek için ellerinden gelen bütün işkenceleri yapıyorlardı. Aslında bu müşrikler hem dinledikleri Kurânı Kerim'den hem de peygamberimizin mucizelerinden etkileniyorlar idi. Kendi aralarında peygamberimizin ve Kurân-ı kerimin üstünlüğünü anlatıyor ancak gurur ve kibirleri peygamberimize inanmaya mani oluyordu.

Bir gün müşrikler peygamberimizin koruyuculuğunu üstlenen Ebu Talibe gelerek, Muhammet davasından vaz geçerse Ona zenginlik, hükümdarlık ve istediği kadını vereceklerini söylediler.
Ebu Talip bu olayı peygamberimize duyurunca peygamberimiz: "**Ya Amca sağ elime güneşi, sol elime ayı verseler ben davamdan asla vaz geçmem**" diyerek üzerine almış olduğu görevden vaz geçmeyeceğini belirtmiştir.

Peygamberimize yapılan işkenceler, akla hayale gelmeyen davranışlar, ablukalar ve nihayet bu kötü gidişten kurtulmak için ilk hicret; Müslümanların bir kısmı Habeşistan'a sığınıyor.

Peygamberimizin Peygamberlikteki 12. senesi Mekke hayatının sonunda amcası Ebu Talibin ve hayat arkadaşı Hz. Hatice'nin vefatı, HÜZÜN yılı olarak isimlendiriliyordu. Mekkelilerin kötü muamelesi ve Peygamberimizin Taif'te kalma isteği, Taiflilerin Peygamberimize karşı yaptığı kötü davranışlar yüzünden sonuçsuz kalıyordu. Ama Allah nurunu kafirler isteseler de istemeseler de tamamlayacaktır.

Medine'den Kâbe yi ziyarete gelen bir gurup Medineli ile Akabe biâtleri gerçekleşiyor ve 622 tarihinde Mekke den Medine ye hicret gerçekleşiyor. Bu hicret İslamiyet'te hicri takvim olarak kabul edilmiştir.

Değerli Davetliler.

Peygamberimiz Hz. Muhammet Allah'ın öyle lütuf, ihsan ve keremi ile donatılmıştır ki… Hakka giden yolda rehber kılmış, imama ihtiyaç olunca öne geçip namaz kıldırmış, hatibe ihtiyaç olunca minbere çıkmış, emire ihtiyaç olunca tuğra basıp sikke kesmiş, kumandana ihtiyaç olunca harplerde en mükemmel şekilde idare etmiştir. Yapılan bütün savaş ve seriyelerden galip ayrılmıştır. 10 Senelik Medine hayatında Allah'ın bütün emir ve yasaklarını hiç eksiksiz insanlara anlatmış ve İslam dinini kemâle erdirmiştir. Bütün Arap yarımadası ve diğer beldelerden bir çok insan Müslümanlık şerefi ile şereflenmiştir. Sadece peygamberimizle veda haccına katılan Müslüman sayısı yüz binleri aşmıştır.

Din olarak Allah'ın indinde İslam dini olduğunu Kurân-ı Kerim'de Allah beyan etmiş ve yine Kurân-ı Kerimde İslam dininin kemale erdiğini yüce Allah belirtmiştir.

Her ölümlü gibi peygamberimiz de 632 Rebiulevvel ayının 12. gecesi bu dünyadan öbür dünyaya göç etmiştir.

Peygamberimiz biz ümmetlerini doğduğunda unutmadı. Ümmetim dedi. Allah'ın katına yükseldiğinde unutmadı, ümmetim dedi. Vefat ederken unutmadı, ümmetim dedi. Yarın mahşerde yine unutmayacak ve ümmetim diyecektir. Bizlerde onu hiç unutmuyoruz. Mevlit ve diğer kandillerde her zaman, her yerde onu anıyoruz.

ONUN ÜMMETİ OLMAKTAN GURUR DUYUYORUZ.

SAYGILARIMLA…

Sümeyye ERYURT

6.İlahi - Özledim Rasulü - Okuyan: Naime FİŞEK - Yasemin TAŞTEPE.

ÖZLEDİM RASULÜ

Yalınayak düştüm çöl yollarına
Elimi uzattım gül dallarına
Ya Rabbi merhamet et sen kullarına
Özledim Rasulü gönül yanıyor

Nur cemali benzer güneşe aya
Gidip varamadım Yeşil Ravza'ya
Doyulur mu Muhammet Mustafa'ya
Özledim Rasulü gönül yanıyor

Ona aşık olan yanar kül olur
Deryasına dalan erir kaybolur
Muhammed'e giden mevlayı bulur
Özledim Rasulü gönül yanıyor
Nakarat.

Medine'de doğdu gül bahçeleri
Nasıl da cezbediyor bülbülleri
Aşkı kör ediyor bu gönülleri
Özledim Rasulü gönül yanıyor
Nakarat.

Şefaat istiyor günahkar ümmet
Nerede canların canı Ahmet
Allah'ın habibi nebi Muhammed
Özledim Rasulü gönül yanıyor
Nakarat.

7. Bir Ayet ve Yorumu - Okuyanlar: Elif ALPAT & Aysu ARMAĞAN

BİR AYET

And olsun, size kendi cinsinizden bir peygamber geldi ki, Sizin sıkıntıya uğramanız onun üzerine pek güç gelir, üzerinize çok düşkündür. Müminler hakkında pek şefkatli ve pek merhametlidir.

Aysu ARMAĞAN

AYET AÇIKLAMA

(And olsun) Ey Arap kavmi veya ey diğer insanlar!. (size kendi cinsinizden) Meleklerden değil, sizin gibi insan olan ve pek seçkin, pek büyük şeref ve fazilete sahip bulunan (Bir Peygamber geldi ki) o Hz. Muhammed Aleyhisselât-ü Vesselâm'dır. Hz. İbrahim in neslinden en seçkin bir kabile arasından muhterem bir aileye mensuptur. Onun hayatındaki temizlik , yücelik herkesçe bilinmektedir. Ve o Yüce Resul, en yüksek ahlâk ile vasıflanmıştır, özellikle o öyle merhametli bir peygamberdir (ki, sizin sıkıntıya uğramanız) fena şeyleri yaparak sapıklık içinde kalmanız, hidayetten mahrum bulunmanız (onun üzerine pek güç gelir) sizin o kötü hallerinizden dolayı şiddetli bir üzüntü duyar, hâlinize acır, o kadar şefkatli bir durumda bulunur. Evet... o mübarek Peygamber (üzerinize çok düşkündür.) hidayete ermenizi pek fazla ister sizlerin iyi hal sahibi olmanızı pek çok arzu eder. Evet... İnsanlık hakkında sırf rahmet olan o Yüce Peygamber (müminler hakkında) rahmet ve merhamet itibari ile (pek şefkatlidir (ve) günahkâr olan müminler hakkında da, (pek merhametlidir.) onların tövbe ederek Allah'ın affına uğramalarını çok arzu buyurur.

Evet... Yüce Peygamberimiz, en yüksek ahlâki olgunluklara sahiptir. Bütün insanlık hakkında iyilik severdir ki, ister ki, hepsi de iman şerefine kavuşarak selâmet saadete ersinler. Cenâb-ı Hak da o muhterem resulünü, kendi yüce varlığına ait olan " reûf ve rahim" isimleriyle vasıflandırmıştır. Başka hiçbir yüce Peygamber böyle iki ilâhi isimle vasıflanmamıştır. Bu da mübârek Peygamberimize ait bir ayrıcalıktır.

8.İlahi - Can Ahmedim(Sultanım) - Okuyan: Koro

CAN AHMEDİM (Sultanım)

Olmuyor, Can Ahmedim olmuyor
Vermiyor, dünya huzur vermiyor
Dolmuyor, Senin yerin dolmuyor
Gülmüyor, inan yüzüm gülmüyor

Sultanım, günahkarım neyleyim
Ferman ver Medine'ye geleyim
Dertliyim, dertlerimi söyleyim
Sultanım, söyle sensiz neyleyim?

Dönmüyor, Can Ahmedim dönmüyor
Dönmüyor, sensiz dünya dönmüyor
Hasretin, yüreğime sinmiyor
Sönmüyor, aşk ateşim sönmüyor
Nakarat.x 2

Ayşe AYTAŞ

9. Peygamberimizin Tasviri - Okuyanlar: Ayşe AYTAŞ&Esra KARTAL&Zeynep KAYA

PEYGAMBERİMİZ ALEYHİSSELAMIN ŞEKİL VE ŞEMALİ

Hz. Ali'nin bildirdiğine göre, peygamberimiz aleyhisselam:
Ne öyle uzun boylu, nede kısa olmayıp, uzuna yakın orta boylu idi.
Kendisinin el ve ayak parmakları kalınca,
Başı, vücut yapısıyla dengeli biçimde, büyükçe idi.
Omuzları, dizleri ve bilekleri kemikli idi.
Saçı ne kıvırcık, nede düzdü.
Sakalı sık idi.
Yüzü uzunca idi.
Boynu uzundu, gümüş gibi ak ve parlaktı.
Teni kırmızıyla karışık ak ve pembe idi.
Gözleri büyükçe idi.
Gözbebeklerinin siyahı, Pek siyahtı.
Gözlerinin beyazında biraz kırmızılık vardı.
Kirpikleri sık ve uzundu.
Vücudu ne zayıf, ne de şişmandı.

İki küreğinin arası enli idi.
Omuz kürekleri arasında peygamberlik mührü vardı.
Peygamberimiz Aleyhisselamı birden bire görenler, onun vakar ve manevi heybetinden sarsılırlar, kendisini yakından tanıyınca da, ona en derin sevgi ve saygı ile bağlanırlardı.
Kendisinin yüce haslet ve meziyetlerini anlatmak isteyen kimse:
"Ben, ne ondan önce, ne de sonra, onun bir benzerini daha görmedim" demekten kendini alamazdı.

Ayşe AYTAŞ

PEYGAMBERİMİZ ALEYHİSSELAMIN ÜVEY OĞLU HİND B. EBİ HÂLE'YE GÖRE:

Rasülullah Aleyhisselamın yüzü ayın ondördü gibi parlardı.
Saçı kendiliğinden ikiye ayrılıp yanlarına dökülürse, onları birleştirmezdi.
Birleştiklerinde de onları ayırmaz, oldukları gibi bırakırdı.
Saçını uzattığı zaman, saçı kulaklarının memesini aşardı.
Alnı açık ve genişti.
Kaşları uzun ve kavisli idi.
Kaşlarının uçları ince, araları çok yakındı, fakat çatık değildi.
İki kaşının arasında bir damar vardı ki, kızgınlık zamanında kabarır, görünürdü.
Burnunun iki kaş arasında başladığı yer yüksekçe, burnunun ucu da ince idi.
Burnundaki ölçülük ve denklik, dikkat edenlerin gözünden kaçmazdı.
Burnunda ayrı bir parlaklık vardı.

Esra KARTAL

DİĞER SAHABELERİN ANLATTIKLARINA GÖRE DE:

Peygamberimiz Aleyhisselamın yanakları düzdü, yumru değildi.
Dişleri inci taneleri gibi idi.
Bütün uzuvları (organları)düzgündü.
Karnı ve göğsü bir düzeyde idi, çıkık değildi.
Vücudu kıllı değildi. Yalnız, omuz başlarında, pazularıda biraz kıllar vardı.
Bilek kemikleri uzun, el ayaları genişti.
Ayaklarının altı düz değil çukurca idi.
Ayakları hafif etli idi.
Ayaklarının üzerine su döküldüğü zaman, etrafa yayılırdı.
Rasülullah'ın yüzü ve sesi çok güzeldi.
Sanki, yüzünde güneş çağlardı.

ÜMMÜ MA'BED'İN BİLDİRDİĞİNE GÖRE:

Peygamberimiz Aleyhisselamın gözü, Kudretten sürmeli idi.
Sustuğu zaman, kendisinde, bir vakar ve ağırbaşlılık : konuştuğu zamanda, güleryüzlülük görünürdü.
Sözleri, sanki dizilmiş birer inci gibi, ağzından tatlı tatlı dökülürdü.
Sözü açık, ve hak ile bâtıl arasını ayırıcı olup ; ne âcizlik sayılacak derecede az, ne de boş ve gereksiz sayılacak derecede çoktu.
Kendisi, ekşi asık suratlı değil, güleçti.

Zeynep KAYA

10. İlahi - Cürmüm İle - Okuyan: Koro

CÜRMÜM İLE

Ey rahmeti bol padişah
Cürmüm ile geldim Sana
Ben eyledim hadsiz günah
Cürmüm ile geldim Sana

Subhanallah, Sultanallah
Tüm dertlere derman Allah
Ben eyledim hadsiz günah
Cürmüm ile geldim Sana

Senin adın Gaffar iken
Ayıp örtücü, Settar iken
Kime gidem Sen var iken
Cürmüm ile geldim Sana
Nakarat.

Senden utanmadım her an
Ettim hata gizli ayan
Vurma yüzüme el-aman
Cürmüm ile geldim Sana
Nakarat.

11. Naat - Naime FİŞEK.

NAAT

Seccaden kumlardı...
....
Devirlerden, diyarlardan
Gelip göklerde buluşan
Ezanların vardı!

Mescit mü'min, minber mü'min...
Taşardı kubbelerden tekbir,
Dolardı kubbelere "Âmin!"

Ve mübarek geceler, dualarımız,
Geri gelmeyen dualardı...
Geceler, ki pırıl pırıl,
Kandillerin yanardı!

Kapına gelenler, ya Muhammed,
- Uzaktan, yakından –
Mü'min döndüler kapından

Konsun-yine–pervazlara Güvercinler;
"Hû hû" lara karışsın Âminler...
Mübarek akşamdır;
Gelin ey Fatihalar, Yasinler!

Ne oldu, ey bulut,
Gölgelediğin başlar?
Hatırında mı, ey yol,
Bir aziz yolcuyla
Aşarak dağlar taşlar,
Kafile kafile, kervan kervan
Şimale giden yoldaşlar?

Uçsuz bucaksız çöllerde,
Yine, izler gelenlerin,
Yollar gidenlerindir.

Şu tekbir getiren mağara,
Örümceklerin değil;

Besmele, ekmeğimizin
 bereketiydi;
İki dünyada aziz ümmet,
Muhammed ümmetiydi.

Konsun-yine–pervazlara
Güvercinler;
“Hû hû” lara karışsın Âminler...
Mübarek akşamdır;
Gelin ey Fatihalar, Yasinler!

Şimdi seni ananlar,
Anıyor ağlar gibi...
Ey yetimler yetimi,
Ey garipler garibi;
Düşkünlerin kanadıydın,
Yoksulların sahibi...
Nerde kaldın ey Rasül,
Nerde kaldın ey Nebi?

Günler, ne günlerdi
ya Muhammed;
Çağlar ne çağlardı:
Daha dünyaya gelmeden
Mü’minlerin vardı...
Ve bir gün, ki gaflet
Çöller kadardı,
Halime’nin kucağında
Abdullah’ın yetimi;
Âmine’nin emaneti ağlardı!

Hadice’nin koncası,
Âişe’nin gülüydün.
Ümmetinin gözbebeği,
Göklerin rasülüydün...
Elçi geldin, elçiler gönderdin...
Ruhunu Allah’a,
Elini ümmetine verdin.
Beşiğin, yurdun, yuvan
Mekke’de bunalırsan
Medine’ye göçerdin.

Biz bu dünyadan nereye
Göçelim ya Muhammed?
Yeryüzünde riya, inkar, hiyanet
Altın devrini yaşıyor...
Diller, sayfalar, satırlar
“Ebu Leheb öldü” diyorlar:
Ebu Leheb ölmedi,
ya Muhammed;
Ebu Cehil kıtalar dolaşıyor!

Neler duydu şu dünyada
Mevlid’ine hayran kulaklarımız:
Ne adlar ezberledi, ey Nebi,
Adına alışkın dudaklarımız!
Artık, yolunu bilmiyor;
Artık, yolunu unuttu
Peygamberlerindir, meleklerindir...
Örümcek ne havada,
Ne suda ne yerdeydi...
Hakkı göremeyen
Gözleriydi!

Şu kuytu, cinlerin mi;
Perilerin yurdu mu?
Şu yuva – ki bilinmez,
Kuşları hüdhüd müdür, güvercin mi;
Kumru mu?
Kuşlarını, bir sabah,
Medine’ye uçurdu mu?

Ey Abva’da yatan ölü,
Bahçende açtı dünyanın
En güzel gülü;
Hatıran, uyusun çöllerin
Ilık kumlarıyla örtülü!

Dinleyene, hâlâ,
Çöller ses verir:
“Yâleyl!” susar,
Uğultular gelir.
Mersiye okur Uhud,
Kaside söyler Bedir.
Sen de bir hac günü,
Başta Muhammed, yanında
 Ebûbekir;
Gidenlerin yüz bin olup dönüşünü
Destan yap, ey şehir!

Ebûbekir’de nûr, Osman’da nûrlar...
Kureyş ululları, karşılarında
Meydan okuyan bir Ömer bulurlar;
Ali’nin önünde kapılar açılır,
Ali’nin eğilir surlar.
Bedir’de Uhud’da, Hayber’de
Hakk’ın yiğitleri, şehid olurlar...
Bir mutlu günde, ki ölüm tatlıydı;
Yerde kalmazdı ruh...kanadlıydı.

Konsun -yine–pervazlara
 Güvercinler;
“Hû hû” lara karışsın Âminler...
Mübarek akşamdır;
Gelin ey Fatihalar, Yasinler!

Vicdanlar, sakat çıkmadan,
Yâ Muhammed, yarına;
İyiliklerle gel, güzelliklerle gel
Âdemoğullarına

Yüreklerden taşsın
Yine imanlar!
Itrî, bestelesin tekbir’ini;
Evliyâ, okusun Kur’an’lar!
Ve Kur’an’ı göz nuruyla çoğaltsın

Ayaklarımız!
Ka'be'ne siyahlar
Yakışmamıştır, ya Muhammed,
Bu günkü kadar

Haset, gururla savaşta;
Gurur, Kafdağı'nda derebeyi...
Onu da yaralarlar kanadından,
Gelse bir şefkat meleği...
İyiliğin türbesine
Türbedar oldu iyi!
Vicdanlar sakat
Çıkmadan yarına.
İyilikler getir, güzellikler getir
Âdem oğullarına!

Şu gördüğün duvarlar ki
Kimi Tâif'tir, kimi Hayber'dir...
Fethedemedik, ya Muhammed,
Senelerdir!

Ne doğruluk, ne doğru;
Ne iyilik, ne iyi...
Bahçende en güzel dal,
Unuttu yemiş vermeyi...
Günahın kursağında
Haramların peteği!

Bayram yaptı yabanlar
Semâve'yi boşaltıp
Sâve'yi dolduranlar...
Atını hendeklerden
– bir atlayışta –
Aşırdı aşıranlar...
Ağlasın Yesrib,
Ağlasın Selman'lar!

Gözleri perdeleyen toprak,
Yüzlere serptiğin topraktı...
Yere dökülmeyecekti ey Nebi
Yabanların gözünde kalacaktı!

Kayışzade Osman'lar!
Natını Galip yazsın,
Mevlid'ini Süleymanlar
Sütunları, kemerleri, kubbeleriyle
Geri gelsin Sinan'lar!
Çarpılsın, hakikat niyetine
Cenaze namazı kıldıranlar!

Gel, ey Muhammed, bahardır...
Dudaklar ardında saklı
Âminlerimiz vardır!...
Hacdan döner gibi gel;
Mi'rac'tan iner gibi gel;
Bekliyoruz yıllardır!

Bulutlar kanad, rüzgâr kanad,
Hızır kanad, Cibril kanad;
Nisan kanad, bahar kanad;
Ayetlerini ezber bilen
Yapraklar kanad...
Açılsın göklerin kapıları,
Açılsın pereler, kat kat!
Çöllere dökülsün yıldızlar;
Dizilsin yollarına
Yetimler, günahsızlar!
Çöl gecelerinden, yanık
Türküler yapan kızlar
Sancağını saçlarıyla dokusun;
Bilâl-i Habeşî sustuysa
Ezanlarını Davud okusun!

Konsun-yine–pervazlara
Güvercinler;
"Hû hû" lara karışsın Âminler...
Mübarek akşamdır;
Gelin ey Fatihalar, Yasinler!

Naime FİŞEK.

12. İlahi - Sar Beni - Okuyan: Koro

SAR BENİ

Çıktım Arafat'a seyran eyledim
Beyaz ihramına kuşak bağladım
Habibim aşkına yandım ağladım

Aşkınla yanana sor beni beni
Tevhid bayrağına sar beni beni
Yarın mahşer günü gör beni beni

Ne güzel yaratmış seni yaradan
Bütün engelleri kaldır aradan
Bizi Muhammed'e sevdir Yaradan
Nakarat.

Durma kardeş durma doldur testini
Kabe yollarına serin postumu
Ravza toprağıyla örtün üstümü
Nakarat.

12 (Ara). Sinevizyon Gösterisi - Bedir - Dursun Ali ERZİNCANLI.

Seher Seda ŞAHİN

13.Peygamberimizin Mucizeleri. Okuyanlar: Seher Seda ŞAHİN & Yasemin TAŞTEPE.

MİRAÇ MUCİZESİ

Peygamberliğin on üçüncü senesinde de "Miraç" mucizesi olmuştur. Şöyle ki: Peygamber efendimiz (sallellahü aleyhi vesellem) Hazretleri, Medine'ye hicretten sekiz ay önce Recep ayının yirmi yedinci gecesi idi. Cibril-i Emin geldi ve "Burak" adında bir binit getirdi Peygamberimizi alıp Kudus'deki "Mescid-i Aksa'ya götürdü. Diğer peygamberlerin ruhları ile görüştü. "sidretü'l-Münteha" denilen makama kadar vardı. Yüce Allah'ın birçok tecellisine kavuştu. Peygamberin kendisine ve ümmetine beş vakit namaz farz kılındı. Aynı gece ve kısa bir zaman içinde evine geri getirildi. Sabahleyin bu olağanüstü olayı insanlara haber verince, müminler onu tebrik ettiler. Müşrikler ise, "Böyle bir şey olmaz" diyerek inkarda bulundular. O bilgisiz ve düşüncesiz insanlar hayvanlara, taşlara ve ağaçlara tapıyorlardı. Yüce Allah'ın kudretini de, bu taptıkları şeylerin kudretine ve kuvvetine benzeterek böyle üstün bir olayın meydana gelmesine imkan göremiyorlardı. Eğer, bunlar, bu Kâinatı yaratanın nasıl büyük bir yaratıcı olduğunu biraz bilseler ve eğer o hikmet sahibi Allah'ın şu üstümüzdeki sonsuz boşlukta milyonlarca büyük küçük küreleri tutup büyük bir hızla hareket ettirmekte olduğunu düşünselerdi, böyle bir mucizeyi inkara gerek görmezlerdi.

Zavallı insanlar...

Seher Seda ŞAHİN.

AYIN BÖLÜNMESİ MUCİZESİ

Ayın iki parçaya ayrılması, peygamberliğin sekizinci yılında olmuştur. Şöyle ki: Müşriklerden bir kısım kimseler, mehtaplı bir gecede, ayın ikiye ayrılıp sonra birleşmesini Peygamber Efendimizden istediler. Böyle bir mucize gösterilmedikçe, iman etmeyeceklerini söylediler. Hz. Peygamberde Yüce Allah a duâ etti. Ay da yüce Allah'ın kudreti ile iki parçaya ayrıldı. Bir parçası Hira (Nur) dağının bir tarafında, diğer parçası öbür tarafında yüksekten göründü. Sonra birleşip eski halini aldı. Bu mucizeyi, o gece bazı yolcular da görmüştü. Mekke ye geldikleri zaman bu olayı anlattılar. Ne yazık ki, müşrikler yine iman etmediler, bu olayı sihir sandılar. Oysa ki, yüce Allah'ın kudreti her şeye yeterlidir. Bir Peygamber için mucize olmak üzere böyle bir olayı meydana getirmesine ne engel vardı? Gök yüzünde nur saçan birçok yıldızların veya diğer varlıkların güneşten ayrılmak onun çevresinde bir düzen kurduklarını bu günkü alimler iddia edip duruyorlar. Artık bu üstün âlemleri yaratıp düzene sokan yüce Allah böyle bir mucizeyi yaratmaz mı?

Çok yazıktır ki, inkarcı ve gafil insanlar, Yüce Allah'ın sonsuz kudretini hudutlandırmış oluyorlar da, bundan haberleri olmuyor. Doğrusu böyle tabiatla ilgili mucizeleri inkâr etmeye veya başka türlü yorumlamaya asla ihtiyaç yoktur. Yazıklar olsun buna aykırı bir düşünceye sahip olanlara!..

Yasemin TAŞTEPE.

Naime FİŞEK

14. İlahi - Derman İsterim - Okuyan: Naime FİŞEK

DERMAN İSTERİM

Derman isterim ben derman Sende rahmet bende ferman Ya Rabbena sana geldim Biçareyim halim yaman	Sen derdime dermanımsın Sen Mevlamsın rahmanımsın Feryadımı duyanımsın Derman isterim yarama Nakarat

İçimde bir yara vardır Kanayıp duru yıllardır Senin rahmetin devadır Derman isterim yarama Nakarat	Rabbim sensiz gülmez yüzüm Yalnız seni görür gözüm Kimselere geçmez sözüm Derman isterim yarama Nakarat

15. Bir Hadis-i Şerif ve Yorumu - Okuyanlar: Elif ALPAT & Aysu ARMAĞAN

BİR HADİS

Ben Rasüllerin rehberiyim, fahırlanmak (övünmek) yok. Ve ben nebilerin hatemiyim (sonuncusuyum), iftihar yok. Ve ben ilk şefaat ediciyim ve ilk şefaati kabul edilecek olanım. Tefahür (övünmek)yok.
Yani: Bunları bir şükrane olarak söylüyorum, yoksa ululanmak için değil.

Elif ALPAT.

Aysu ARMAĞAN

HADİS AÇIKLAMA

Mâlum olduğu üzerine Hazreti Muhammet aleyhiselâtü vesselâm efendimiz, nübüvvet ve risaleti camidir, bütün Peygamberlerin eftalidir ve hatemidir. Nübüvvet ve risalet silsilesi kendisi ile hitama ermiştir, onun risaleti bütün beşeriyete şamildir. Artık ondan başka bir peygamber gelmemiş ve gelmeyecektir. Yarın mahşer âlemine gidileceği zaman da herkesten evvel o peygamber'i zişanımızın kabirleri açılacak, herkesten evvel o Resül'ü âli şan hazretleri mahşere vararak bütün enbiya ve murselin hazaratını : livâ'i saadeti altına toplayacak, şefaate lâyık olanlar hakkında ilk şefaatcı da kendisi olacaktır.
İşte peygamber'i Zişan efendimiz bu muazzam şerefleri haiz olduğunu Cenabı Hakka karşı bir şükran vazifesi olarak ve hakikat-i hali ümmetine bildirmek için bizlere haber vermiştir.
Resul-i Ekrem efendimiz bu gibi meâliyi haiz olarak beşeriyet âlemine şerefbahş olacağını vakti ile sair peygamberler de ümmetlerine haber vermişlerdi. Hele Bi'seti nebeviye sıralarında nur-i nübüvvetin tuluuna pek az bir zaman kaldığına gerek ehl-i kitap denilen Museviler ile İsevilerden gerek sair milletlerden birçokları kani ve muntazır bulunmuşlardı.

Aysu ARMAĞAN.

16. İlahi. (Niye. – Koro)

NİYE

Hakka aşık oldun ise
Muhabbetle doldun ise
Canda Onu buldun ise
Geceleri uyku niye

Muradına erdin ise
Hak rızasın verdin ise
Allah için verdin ise
Verdiğinde gözün niye

Sönmüş ocak yaktın ise
Gönüllere aktın ise
Bir yoksula baktın ise
Başa kakan sözün niye

Bir hastaya vardın ise
Hatırını sordun ise
Yarasını sardın ise
Kalbindeki hüzün niye

Hak yolunda oldun ise
Nurlarıyla doldun ise
Rızasını buldun ise
Cennetinde gözün niye

Seccadeye durdun ise
Hak kapısın vurdun ise
Öbür dünya yurdun ise
Bu dünyada gözün niye

17. Peygamber Kıssaları. (Hatice KURT & Elif KÜÇÜKBAŞ & Fatma Nur KARA)

Hatice KURT

HİFÂ HATUN

Hîfâ Hatun "radıyallahu anhâ", Medineli kadın sahâbilerden. Güzel, zengin ve bekardı. Evlenmeyi düşünmüyordu. Bir gün, Efendimize geldi.
- Ya Rasulallah, bana bir iş emret ki, onu yaparak cenneti kazanayım.

Buyurdular ki:
- Önce evlenmelisin.
Hayretle sordu:
- Evleneyim mi?
- Evet. Böylece dininin yarısını korumuş olursun.
Hiç tereddüt etmedi.
- Peki Ya Rasulallah!
Peşinden arz etti:
- Ama benim dengim kim olabilir ki? Ben, padişah Necaşi'yi reddettim. Nice zengin beyleri geri çevirdim. Ama madem emriniz böyledir, baş üstüne!
Ve ekledi:
- Siz kimi uygun görürseniz, razıyım.
Ama damat kim olacaktı?
Böylesine güzel, zengin ve saliha bir hanımla evlenmeyi kim istemezdi? Efendimiz, kimsenin alınmaması için bir yol buldular. Hifâ'ya buyurdular ki:
- Yarın sabah, mescide kim önce gelirse, onunla evlen!
- Peki yâ Rasulallah!
Haber, anında yayıldı, gençler arasında.
Ve sabah oldu.
Efendimiz, mescide ilk gelenin kim olacağını merakla beklerken, "Süheyb" adında bir delikanlı girdi içeri.
∞ ∞ ∞
İyi de, kimdi bu genç?
Arz edelim: Hiç kimsesi bulunmayan, dünyalıktan ve fiziki güzellikten nasibi olmayan, rengi siyaha yakın esmer, normalden uzun, zayıf ve çelimsiz bir garip...
Rasulallah onu işaret ettiler Hifâ'ya...
- İşte senin dengin!
Cevap aynıydı:
- Peki yâ Rasulallah!
Teslimiyet denen şey bu olsa gerek. Rasulullah, nikahlarını kıyıp Süheyb'e döndüler:
- Kalk, yâ Süheyb! Zevcenin elinden tut da evine götür!
Garip, büktü boynunu.
- Benim evim yok ki.
Durumu Hifâ'ya bildirdiler.
Hemen Efendimizin huzuruna geldi:
- Yâ Rasulallah, filan yerdeki konağımı ona hibe ettim. Şu bir kese altını da ona verin lütfen. Beni evimize götürsün.
Yeni evli çift, Rasulüllah'a veda edip ayrıldılar. Konakta, Hifâ Hatun bir teklifte bulundu.
- Yâ Süheyb!
- Buyur Hanım.
- Takdir edersin ki, ben sana nimetim, sen bana mihnet.
∞ ∞ ∞
- Evet, öyle.
- Sen, şükretmelisin, ben de sabır...
- Çok doğru.
- Öyleyse bu geceyi ibadetle geçirelim, ne dersin?
- Çok iyi olur.
- Sana şükredenlerin, bana da sabredenlerin sevabı verilir.
- İnşallah.
Ve öyle yaptılar. Sabah oldu. Süheyb, sabah namazı için mescide gitti. Ama ondan evvel Cebrail aleyhisselam gelmiş, onların halini Rasulüllah'a bildirmişti. Efendimiz sordular Süheyb'e:
- Bu geceyi nasıl geçirdiniz?
Başını öne eğdi.
- Allah ve Rasülü daha iyi bilir.
∞ ∞ ∞
Efendimiz, o geceki hallerini bir bir anlatıp müjdeyi verdiler:
- İkiniz de Cennetliksiniz.
Süheyb öyle sevindi ki, Rasulüllahın önünde şükür secdesine kapandı. Ve şöyle yalvardı seccadede:

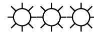
- Yâ Rabbi, tekrar günaha bulaşmadan al ruhumu!
Ve kalkamadı seccadeden. Ruhunu teslim etmişti. Bunu gören sahabiler gözyaşlarını tutamadılar.
Efendimiz ashaba döndü:
- Size, daha çok şaşıracağınız bir haber vereyim mi?
- Buyurun, yâ Rasulallah.
- Cebrail'den öğrendim, Hifâ'da şu anda evinde ruhunu teslim etti.
Hayretlerinden yüksek sesle tekbir aldılar:
- Allahü ekber!
Cenaze hizmetleri görüldü. İkisi yan yana defnedildi.

Okuyan: Hatice KURT

Elif KÜÇÜKBAŞ

EBUBEKİR'İN DUÂSI

Allah'ın Resulü sabah namazı vaktinde sahabenin namaza gelmesini bekliyordu.
Cebrail (A.S) Peygamberimize gelerek: "Ey Allah'ın Rasulü Yüce Rabbimizin Sana selamı var. Biraz sonra Ebubekir gelecek. Sizin Ebubekir'e şöyle bir soru sormanızı istedi.
"Ya Ebabekir, Allah senden razı ve memnun olmuştur. Sende Ondan razı ve memnun musun?" Tabi bu büyük bir olay. Biraz sonra Ebubekir mescide geldi. Peygamberimizin dizinin dibine oturdu. Peygamberimiz: Ya Ebabekir seninle bir pazarlık yapalım mı? Ebubekir şaşırdı. "Ne pazarlığı Ya Resulellah ." dedi. Peygamberimiz.: "Ya Ebabekir, ben sana ibadetlerimin tamamını vereyim sen de bu geceki yapmış olduğun ibadeti bana ver" dedi. Ve ilave etti. "Ey Ebubekir sen bu gece ne yaptın ki Rabbimiz Cebrail'i gönderdi ve benim sana şu soruyu sormamı istedi?".
"Allah'ın senden razı ve memnun olduğunu, senin de ondan memnun olup olmadığını soruyor".
Hz. Ebubekir bunu duyunca kendinden geçti. Biraz sonra ağlayarak uyandı. Ve "ben kimim de Allah'dan memnun olmayacağım" dedi. Şükür secdesine kapandı. Biraz sonra Peygamberimiz: "Ya Ebabekir nasıl bir ibadet ettin ki, bu müjdeyi aldın" Ebubekir : "Ya Rasülellah ben bu gece fazla bir ibadet etmedim yalnız şu duâyı yapmıştım":
"Rabbim, yarın mahşerde hesaplar tamamlandığında beni cehennemine koy, bedenimi o kadar büyüt ki benden başka kimseye cehennem de yer kalmasın. Çünkü senin Habibin ümmetlerine çok düşkün, eğer onlardan biri cehenneme gidecek olursa Habibin çok üzülür. Ben de senin Habibini çok seviyorum. Habibinin üzülmesine asla dayanamam, Ya Rabbi".
"Ya Ebabekir Rabbim senin duânı kabul etti", buyurdu.

Okuyan: **Elif KÜÇÜKBAŞ**

Fatma Nur KARA

UKKAŞE

Allah'ın Rasulü yorgun, Allah'ın Rasulü hasta ama arkadaşlarını, ashabı görmek istiyor ve buyuruyor. "Söyleyin Bilal'a ezan okusun herkes mescide toplansın" Bilal ezan okuyor herkes mescide koşuyor. Sahabe de Allah Rasulünü çoktan beri görememiş, Allah Rasulünü özlemişler. Bütün mescit hınca hınç dolmuş artık Allah'ın Resulünün gelmesini bekliyorlar. Az sonra haneyi saadetin kapısı açılıyor. Hz. Ali, Allah Resulünün koltuğuna girmiş bir vaziyette mescide giriyorlar. Peygamberimiz minbere çıkıyor.

"Ashabım" diye söze başlıyor. "Sizi özledim göresim geldi. Belki bundan başka görüşemeyiz". Ashap üzgün, ashap ağlıyor. Peygamberimiz devam ediyor. "Ashabım kimin bende hakkı varsa onu bugün burada alsın. Ben Allah'ın huzuruna borçlu gitmek istemiyorum". Ashap suskun, büyük bir sessizlik ve hepsi birden anamız babamız sana feda olsun ya Rasulellah ve yine sessizlik… Fakat sessizliğin içinden çıkan bir ses: "Ya Rasulellah, kısas istiyorum". Bütün sahabenin ve Allah Rasulünün gözü sesin geldiği tarafa bakıyor. Ukkaşe! Herkes hayret içinde Allah Rasulü: "Söyle, Ukkaşe" diyor. Ukkaşe: "Ya Rasulellah, savaştan dönüyorduk. Sırtıma kamçı ile vurdun. Kısas istiyorum!" Sahabiler, sanki uykudan uyanır gibi, ne olduğunu kavramaya çalışıyorlar. Hz.Ömer ayağa fırlamış Hz.Ebubekirin iki gözü iki çeşme sanki yalvarır gibi ve bütün Sahabiler: "Ya Ukkaşe, ne diyorsun? Allah Rasulü hasta, yorgun. Ne kısası?!" Peygamberimiz, ashabını sakinleştiriyor. Hz.Bilal'a: "Ya Bilal, kırbaç kızım Fatıma'da. Git, kırbacı al, gel". Bilal, Hz. Fatıma'nın kapısını çalıyor. Fatıma: "Buyur ya Bilal". Bilal: "Allah'ın Rasulü kırbacı istiyor."

Fatıma: “Ya Bilal, kırbacı babam bu hasta halinde ne yapacak?” Bilal: “Ya Fatıma, Ukkaşe babandan kısas istiyor. Hz.Fatıma, duyduğuna inanamıyor. Ağlamaya başlıyor: “Ya Bilal, babam hasta. Ne olur, Ukkaşe’ye söyleyin, torunlar da asıldan sayılır. Kısası Hasan veya Hüseyin’de gerçekleştirsin.

Hz.Bilal, kırbacı alarak Allah Rasulüne veriyor. Peygamberimiz minberden iniyor: “ya Ukkaşe, kırbacı al, kısası yap.” Ukkaşe: “Ya Rasulallah, siz bana vurduğunuzda sırtımda elbise yoktu.” Hz.Ebubekir, Hz.Ömer, Hz.Osman, Hz.Ali, Hz.Hasan, Hüseyin ve bütün sahabiler yalvarırcasına ne diyorsun, ne olur vazgeç. Bize bin defa kısas yap. Peygamberimiz “susun oturun” diyor. Herkes ağlıyor.

Peygamberimiz gömleğini çıkararak: “Kısasını yap, ya Ukkaşe.” diyor. İşte bu zamanda olan oluyor. Ukkaşe elindeki kırbacı yere atarak Peygamberimizin iki küreği arasındaki peygamberlik mührünü öpüyor: “Ya Rasülellah, ne haddime sana kısas yapmak. Anam babam sana feda olsun. Hiç ben sana kırbaç vurabilir miyim? Özür dilerim, ben seni o kadar çok seviyorum ki öbür dünyada senden ayrılırım korkusu ile kendimi emniyete almak için böyle bir şey yaptım.”

Peygamberimiz: “Cennette benim arkadaşımı görmek isteyen Ukkaşe’ye baksın.”

®®®

Okuyan: **Fatma Nur KARA**

18. İlahi. (Medine – Koro)

MEDİNE

Medine’ye doğru bir kervan gider
Bu kervan aklımı başımdan eder
Gönlümün hasreti Ravza’da biter

Nakarat.
Medine, Medine gözümde tütersin
Aklımda, fikrimde Sen varsın Sen varsın
Medine, Medine gözümde tütersin

Muhammed’in aşkı gönlümde yanar
Adını andıkça yüreğim kanar
Bu gönül yıllardır Rasulü arar
Nakarat.

Yeşil kubbe orda, Ravza ordadır
Aklım Medine’de gönlüm dardadır
Rasulü sevmişim aklım ondadır
Nakarat.

Bu yüce dağları sizde aşarım
Değmeyin, doluyum şimdi taşarım
Onun hasretiyle nasıl yaşarım
Nakarat.

19. Şiir. (Kırk Yaşındasın. - Şeyma KURT)

KIRK YAŞINDASIN

Rahmetini umarak, Günahkar bir dille,
Allah Azze ve Celle

Ya Rasulallah
Alemlere rahmet hayatın geçiyor kalbimizden
Kalbimizden seyrediyoruz seni

İşte
Bir yaşındasın, Beni Sa'd yurdundasın
Sana süt anne olmadı kadınlar
Bu yüzden dargın bulutlar
Bir damla yağmur indirmiyor
Kıtlık hüküm sürüyor Beni Sa'd yurdunda
Minicik bir bulut var gökyüzünde
Sana aşık
Ayrılmıyor başucundan
Ve insanlar yağmur duasında...
Hz. Halime kucağına alıyor seni
Yüzünde bir gölgelik, seni güneşten korumak için
Oysa minicik bulut gök gökyüzünde
Sana meftun, sana kilitli...
Ve dua eden rahibin kucağındasın
Dünyalar güzeli gözlerine bakıyor rahip
Kıtlığı da unutuyor, yağmuru da, duayı da
Ama sen unutmuyorsun
Uğruna canlarımız feda o gözlerinle
Gökyüzüne bakıyorsun
O minicik bulut ilişiyor bakışlarına
Büyüyor... Büyüyor...
Sonra nazlı nazlı yağmur damlaları iniyor buluttan
Fakat çoğusu bilmiyor yağmurun geliş sebebini
Çoğusu bilmiyor seni

Altı yaşındasın
ve cevap veriyor biri
Muhammed'in kızı Fatıma-tüz Zehra
Velilerin anası
Yüzünü gözünü siliyor biricik kızın
Sana yeryüzünde en çok benzeyen
Gülmesi sen, ağlaması sen
Ağlama kızım, diyişin geliyor aklımıza
Niye çıkardılar ki yurdundan seni?
Himayesiz kaldın diye mi?
Onlar bilmiyorlar mıydı seni himaye edeni?
Seni alemlere rahmet kılanı
Onlar "deli" diyordu sana
Sen susuyordun
"Mecnun" diyorlardı, "şair" diyorlardı
Sen susuyordun
"Seni bizim elimizden kim kurtaracak" diyorlardı
Sen.....Sen...
"Allah" diyordun
Allah Azze ve Celle
Semayı haşyet kaplıyordu
Sen "Allah" diyordun
Arşı a'la titriyordu
Bedir'de "Allah" diyordun
Üç bin melek iniyordu alaca atlarda
Yüz yirmi beş bin Sahabi
"Anam babam sana feda olsun" diyordu
Ya Rasulallah
Medine'yi münevvere Sokaklarında yürüyordu
Neccar Oğullarının Küçük kızları Seni görünce
Sevinçten ne yapacaklarını bilememişlerdi

Medine –i Münevvere yolundasın
Yanında aziz annen ve Ümmü Eymen
Yetimliğini hissediyorsun baba kabristanında
Sonra yolda, Ebva'da öksüzlük karşılıyor seni
Mekke'ye annesiz giriyorsun
Abdul-Muttalip bir başka seviyor seni
Ebu Talip bir başka seviyor..
Ya Rasullallah, Mekke çocukları annelerine seslenirler miydi senin yanında?
Onlar "anne" deyince sen yere mi bakardın?
Mekke rüzgarları kaç gece gözyaşlarını taşıdı Ebva'ya?
Kaç gece "anne" diye hıçkırdın?
Efendim!
Senin yerine de anne, dedik annemize
Senin yerine de baba, dedik.

Yirmi beş yaşındasın
Ve bambaşkasın
Kimse sana denk değil
Şefkat yayıyor kokun
Güven veriyor sesin
Sen Muhammedül Eminsin

Otuz üç yaşındasın
Dalga dalga rahmet var

Otuz beş yaşındasın
Hadi gel bekletme yar
İniltiler çalıyor kapısını göklerin
Hadi gel bekletme yar
Sinesi çatlayacak rasul bekleyenlerin
Hadi gel ey yar Nur dağına davet var.

İşte kırk yaşındasın
Hira Nur dağındasın, Cibril iniyor göklerden
Ve nokta nokta her yerden salat selam yükseliyor
Sen kainatın yüreğinde hasretle kopan adsın
Karanlık gecelerimize sabahsın
Sen! Nebiyullahsın, Sen! Habibullahsın
Sen! Rasulullahsın.

Niye incittiler ki Seni sultanım
Niye işkence yaptılar ki Sana
Ebu Talip öldü diye mi bu pervasızca saldırılar?
Himayesiz kaldın diye mi?
Kabe'deki ağlayışın geliyor gözümüzün önüne
"Amca! Yokluğunu ne çabuk hissettirdin" deyişin
Haremde namaz kılışın geliyor aklımıza
Başına pislikler saçılıyor
Başlar feda! O mübarek başına
Nasipsizler sana bakıp nasıl da gülüyorlar
Biri koşuyor Mekke sokaklarından sana doğru
Biri koşuyor ama sanki yere inmiş arşı ala
"Bu koşan kimdir?"diye bir soru dolaşıyor boşlukta
"Bu koşan kim?"

"Beni seviyor musunuz?"diye sormuştun onlara
"Seni çok seviyoruz Ya Habiballah" demişlerdi
Sen de" Allah biliyor ki Ben de sizi çok seviyorum" demiştin.
Bugün yaşayan gençler var
Neccar Oğullarının kızları değil belki
Ama Seni Onlar da çok seviyor
Gözyaşlarından belli ki Seni canlarından çok seviyorlar
Senden başka kimseleri yok
Allah biliyor ki Sen Onları da çok seviyorsun.

Altmış üç yaşındasın
Refiki a'lâ duasındasın
Senin için siyah yünden çizgili bir cübbe dokunmuştu.
Kenarları beyazdı
Onu giyerek Ashabının yanına çıkmıştın.
Ve mübarek ellerini dizlerine vurarak
"Görüyor musunuz ne kadar güzel" demiştin.
Meclisinde bulunan biri Sana seslenmişti
"Anam babam Sana feda olsun Ya Rasulallah onu bana ver"
Niye istemişti ki? Senden, Sevdiğini bile bile
İstendiğinde katiyen hayır demediğini bile bile
Peki dedin o zata
Ve Sen yine yamalı eski cübbeni giydin
Dostuna kavuşmana bir hafta kalmıştı.
Aynı cübbeden yine diktiler
Ama giyinmek nasip olmadı.

Haberler uçurmuştun,Ebu Hureyre'nin diliyle
Benden sonra öyle kimseler geleceki,
Keşke Peygamberi görseydik de,
Ne malımız, ne de evladımız olsaydı diyecekler,
Ve Hz. Enes'le paylaşmıştın özlemini
"Beni görmedikleri halde,
Bana iman eden kardeşlerimi
Görmeyi çok isterdim."

Sultanım!
Ey Medine'min belinde
"Ümmeti, Ümmeti" diye hüznü giyen sevgili
Ey! Mekke mihrabında, alemler hesabına
"Allah!" diyen sevgili
Bize lütfu ilahi bahşedilen kapına
Diz çöktük, bey'at ettik
Rabbinden bize ne getirdiysen amenna
Duyduk, itaat ettik

Ya Rasulallah
Sen hala kırk yaşındasın
Ve hala,ümmetinin başındasın.

SON

Okuyan:
Şeyma KURT

20. İlahi. (Karanlıklar Ortasında. – Koro.)

KARANLIKLAR ORTASINDA

Karanlıklar ortasından doğan bir güneş x2 Ötelerden kalan özlem Özümüzün daveti sen Sen varlığın aşk tutkalı Tutkun sana alem	Nakarat x2 Ya Habiballah, Ya Nebiyallah, Ya Veliyallah,Ya Rasulallah

21. Veda Haccı. (Şule GEZER)

VEDA HACCI

Hicretin onuncu yılında Veda Haccı olmuştur. Şöyle ki: Zilhicce ayına on gün vardı. Hz. Peygamber Efendimiz, hac farizasını yerine getirmek için, ashaptan kırk bin kişi ile Mekke'ye yollandı. Arefe, Cuma gününe rastlamıştı. Peygamber Efendimiz, yüz binden çok Müslüman'la birlikte Hacc-ı ekber yaptı. O gün çok etkili bir hutbe okudu, ümmetine öğüt verdi.
"Ey insanlar! Dinleyin, anlayınız ve biliniz ki, Müslümanlar hep birbirinin kardeşidir. Bir kimseye kardeşinin malı, helâl olmaz; ancak gönül razısı ile olabilir. Sakın nefislerinize zulmetmeyiniz. Ey insanlar;kadınlarınızın üstünde sizin hakkınız, fakat sizin üzerinizde de onların hakkı vardır. Onlar,

sizin hakkınızı gözetmelidirler. Sizde onlara güzel davranmalısınız. Ey insanlar! Ben size gerekli olan din hükümlerini tebliğ ettim ve size bir şey bıraktım ki, ona sarıldıkça hiçbir zaman sapıklığa düşmezsiniz. O da, Allah'ın kitabı ile peygamberin sünnetidir."

Daha birçok yüksek öğütlerden sonra:

"Ey insanlar! Kıyamet gününde, "Muhammet size risaletini tebliğ etti mi? Diye sorulur. O vakit siz ne cevap verirsiniz?" diye sordu. Onlarda: "Evet tebliğ etti, diye şahitlik ederiz." dediler.

Bunun üzerine Hazret-i peygamber, üç kez: "Şahit ol, Allah'ım.." dedi.

O gün akşam üstü:

"Bugün size dininizi tamamladım," ayet-i kerimesi nazil oldu.

Bu ayet-i kerime, İslâm dininin en mükemmel ve en son din olduğunu gösteriyor. Bu din ile Müslümanlara en büyük nimetler verildiği ve İslâm'dan başka hiçbir dinin geçerli olmadığı adı geçen ayet-i kerimenin devamından açıkça anlaşılıyor.

Her Müslüman, kavuştuğu bu büyük nimet ve mutluluğu bilir, takdir eder, buna aykırı hiçbir söz ve hareket aklına gelmez.

Bu ayet-i kerime, Hz. Peygamberin âhiret alemine göçeceklerine işaret ediyordu. Çünkü artık Peygamberin kutsal görevi tamamen yerine getirilmiş, insanlar kısım kısım İslâm dinine girmiş ve girmeye devam ediyordu. Artık Hz. Peygamberin Yüce Allah'ın sonsuz rahmetine kavuşması zamanı gelmişti.

Hazret-i peygamber "Mina" denilen kasabaya inince bir hutbe daha okudu. İnsanlara şöyle hitap etti:

"Ey insanlar! Her birinizin canı ve malı diğerine haramdır. Kıyamet gününde Rabbinizin huzuruna çıkacaksınız. O da, size yaptıklarınızdan soracak ve yaptıklarınızın karşılığını verecektir. Sakın benden sonra, gayrimüslimler gibi, ayrılığa düşerek birbirinizin boynunu vurmayın. Ey topluluk! Hac işlerini ve yapılma şeklini benden öğreniniz. Bilmem ama, belki bundan sonra benimle bir daha burada buluşamazsınız."

Bu hac, Peygamber Efendimizin son haccı olmuştu. Bu hac görevini Mekke'de on gün içinde tamamladı. Oradaki müminlerle vedalaşarak Medine'ye döndü. Bundan dolayı bu hacca "Haccetü'l-Veda (Veda haccı)" denmiştir.

Okuyan: **Şule GEZER**

22. İlahi. (Sevdim Seni. – Koro.)

SEVDİM SENİ

Sevdim seni (ben) mabuduma
Canan diye sevdim
Bir ben değil alem sana
Hayran diye sevdim

Evladu iyalden geçerek
Ben Ravza'na geldim
Ahlakıma methetmeden
Kur'an diye sevdim

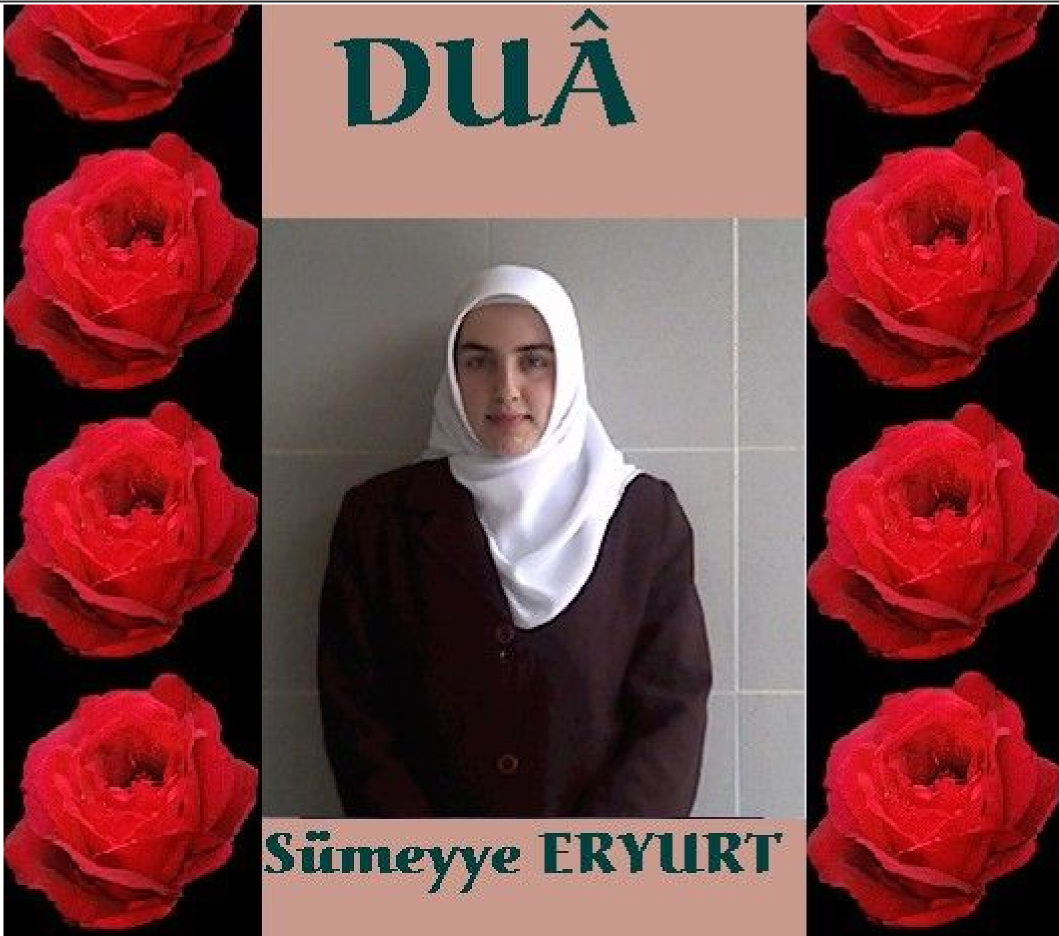
Kurbanın olam Şah-ı Rasul
Kovma kapından
Didarına müştak olacak
Yezdan diye sevdim

Mahşerde nebiler bile
Senden medet ister
Gül yüzlü melekler sana
Hayran diye sevdim

23. Bakara Suresi. 1.& 5.Ayetler. (Şeyma KURT)

Şeyma KURT
Bakara Suresi 1-5. ayetler

24. Dua. (Sümeyye ERYURT.)

MEVLİT KANDİLİ DUASI

Elhamdü lillahi rabbil alemin. Vessalatü vesselamü ala Rasülina Muhammedin ve ala âlihi ve eshabihi ecmain.
Va'fü annâ ya Kerim, va'fü annâ ya Rahîm. Vağfirlenâ Zünûbena ve ente ekramül ekramîne veya erhamürrahimîn.
İlahi yarabbi: Programını sunduğumuz Gecemizden hâsıl olan sevabı:
Evvelen bizzat, hulâsâi mevcudat, efdalü mahlükat, İki Cihan Serveri, Hz. Peygamberimizin(SAV) pak ruhlarının makamına hediye eyledik sen kabul eyle ya Rabbi.
Ondan hasıl olan sevabı, ilk Peygamber Adem (a.s.) ile son Peygamber Hz.Muhammed a.s'a ve bu ikisinin arasında bulunan bütün peygamberlerin ruhlarının makamlarına hediye eyledik sen kabul eyle ya Rab.
Ondan hasıl olan sevabı: Peygamberimizin ehli beytinin, ashabının, ve ondan sonra gelenlerin, şehitlerin gazilerin sıddîklerin, hocalarımızın, Allah dostlarının da ruhlarının makamlarına hediye eyledik sen kabul eyle ya Rabbi.
Ondan hasıl olan sevabı bu programın hazırlanmasına emeği geçenlerin de geçmişlerinin ruhlarının makamlarına hediye eyledik sen kabul eyle ya Rabbi.
Ondan hâsıl olan sevabı uzaktan yakından gelip bu programa iştirak eden siz saygı değer misafirlerimizin de geçmişlerinin ruhlarının makamlarına hediye eyledik sen kabul eyle ya Rabbi.
Ondan hâsıl olan sevabı gelmiş geçmiş bütün din kardeşlerimizin de ruhlarının makamlarına hediye eyledik sen kabul eyle ya Rabbi.
Tâhâ ve Yâsin ve selâmün alel mürselin. Ve'lhamdü lillahi rabbil âlemin.
EL – FATİHA

25. Kapanış.

11 Mayıs 2004 ANASAYFA